

Familie, og saa mister de Valgretten, indtil de har været det paagældende Sted i et Par Aar.

Dertil kommer Bestemmelsen om, at den til Udpantning forfaldne Skat skal være betalt, for at vedkommende kan bevare sin Valgret. Denne Bestemmelse er i højeste Grad uretfærdig. Fordi man ikke har betalt sin Skat inden det Tidspunkt, da Valglisten laves, er det ikke givet, at man bliver fritaget for at betale Skat; det sikre er kun, at man mister Valgretten, thi selv om der senere foretages Udpantning, og Fogeden kommer og henter ens Ejerdele, er man alligevel Valgretten berøvet. Jeg synes, det burde være saaledes, som det var i Praksis tidligere, at naar der var foretaget Udpantning, og der ved Udpantningen var forefundet Dækning for Beløbet, kunde vedkommende komme paa Valglisten og udøve sin Valgret.

Der er, som jeg har nævnt, meget stor Arbejdsløshed for Tiden, og de Folk, som er arbejdsløse, kan meget vanskeligt betale deres Skatter; og naar de staa i Restance, kommer de ikke paa Valglisten og bliver altsaa ikke i Stand til at udøve deres Valgret, hvorimod de velhavende, der har de fornødne Midler, altid vil være i Stand til at betale deres Skat i rette Tid, saaledes at de kommer paa Valglisten og kan udøve deres Valgret. Jeg kan som Bevis paa, hvor uretfærdigt den nuværende Valglov virker, nævne, at i Kolding var ca. 25 pCt. af dem, der fandtes paa Folketingsvalglisten, da vi sidste Gang havde Folketingsvalg, ikke var paa Valglisten, da vi gik til kommunale Valg sidste Foraar. Grunden hertil er alene disse to Bestemmelser, den om det ca. 2-aarige Ophold og den om, at den til Udpantning forfaldne Skat skal være betalt.

Selv om der er nedsat en Kommission, som skal behandle Spørgsmaalet om Valgloven og maaske ogsaa forskellige tekniske og andre Spørgsmaal, synes jeg dog, at man kunde fjerne de mest udprægede Uretfærdigheder af Valgloven. Det kan gøres blot ved et Par smaa Ændringer. Er man først kommet bort fra de værste Uretfærdigheder, saa kan man senere gaa til en mere indgaaende Revision af Loven. Men det er min Opfattelse, at man fra Højres og Venstres Side ikke vil bort fra disse Uretfærdigheder, for hvis man vilde det, kunde man være kommet det for længe siden. Man har brugt den kommunale Valglov ved 4 Valg, og Gang paa Gang er der rejst det Krav fra socialdemokratisk Side, at man skulde bort fra disse Uretfærdigheder, men endnu har man ikke kunnet finde tilstrækkelig Ørenlyd hos

Højre og Venstre i denne Henseende. Det er aabenbart ikke, fordi de ikke kan se Ska-vanker ved Loven, men det er, fordi de ikke ønsker at ændre den, saaledes at den kan blive fuldt retfærdig. — Jeg vil meget anbefale det Lovforslag, som her er forelagt, jeg synes, det yder Retfærdighed i ganske anderledes Grad end den Ordning, vi nu har paa dette Omraade.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Sundbo): Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Mads Larsen for den Tilslutning, han paa sit Partis Vegne gav til dette Lovforslags videre Behandling og Gennemførelse. Den samme Tak kan jeg desværre ikke rette til Ordføreren for Regeringspartiet (Stenggaard-Kirkegaard) eller til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Sven), idet de var meget uvillige overfor Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Stenggaard-Kirkegaard var endogsaa i særlig Grad umedgørlig, om jeg saa maa sige, hvad dette Forslags Fremme angaar, det ærede Medlem brugte rent ud Udtrykket: ørkesløs, og mere afvisende kan man overhovedet ikke være — man skal endda føle sig staaende paa en ret høj Piedestal for at kunne anvende et saadant Udtryk. Men det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han paastod, at denne Sag kunde behandles i Valglovskommissionen (Afbrydelse af Stenggaard-Kirkegaard). Jo, det gjorde det ærede Medlem; thi et Spørgsmaal som Opholdsbestemmelsen kan ikke behandles i Valglovskommissionen efter den Lov, der foreligger om denne Kommissions Nedsættelse. Jeg vil da spørge det ærede Medlem, om han vil være med til at gennemføre en Tillægsbestemmelse til Loven om Valglovskommissionen, saaledes at Kommissionen kan komme til at behandle denne Sag.

Der var for øvrigt nogen Unighed mellem de ærede Medlemmer Hr. Stenggaard-Kirkegaard og Hr. Sven om Sagens Behandling. Det ærede Medlem Hr. Stenggaard-Kirkegaard mente, at Sagen kunde behandles i Valglovskommissionen, det ærede Medlem Hr. Sven vilde slet ikke have den behandlet, ikke en Gang Henvisningen til hans Eldorado, Frankrig, kunde røre det ærede Medlem saaledes, at han vilde have lignende Forhold, som findes i Frankrig, gennemført her. Det ærede Medlem sagde, at der var ingen Grund til, at vi slavisk skulde følge Frankrig. Jeg forstaar det ærede Medlem saaledes, at naar det er noget godt, Frankrig har, skal vi ikke følge det, naar det derimod er noget daarligt, kan det ærede Medlem nok være med til at følge i det franske